

[Jan Kørpe Christensen]

ne, vil jeg sige, at i forhold til ventelisterne har amterne dokumenteret over for Folketingets medlemmer, over for ministeren – ikke kun den nuværende minister, også tidligere ministre – at de ikke kan leve op til at afvikle disse ventelister. På dette område synes jeg ikke, at der er meget, der tyder på, at der vitterlig er problemer i kommunerne og amterne. Det gøres til et meget større problem, end det reelt er, og det er derfor, jeg er utilfreds med, at vi skal lave lovgivning på alle områder, også på dette område.

Det, det drejer sig om, er at se lidt på, hvordan forholdene er ude i det pulserende liv, og ikke kun sidde ved sit skrivebord og lave teoretiske lovforslag.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg opfordrede sundhedsministeren til at tage nogle forhandlinger med Kommunernes Landsforening på baggrund af den skrivelse, der er fremsendt. Jeg mener, at der er ganske relevante kommentarer i skrivelserne, og der er også spurgt om de økonomiske konsekvenser. Jeg er derfor skuffet over, at ministeren siger, at der er baggrund for videre dialog med kommunerne, og samtidig får dette lovforslag vedtaget.

Jeg vil gerne endnu en gang opfordre sundhedsministeren til at gå i dialog med kommunerne, inden dette lovforslag bliver vedtaget. Jeg er helt sikker på, at vi derved får et bedre resultat, så vi kan få kommunerne til at gå aktivt og positivt ind i dette arbejde, så vi kan nå de intentioner, som i hvert fald jeg også har givet udtryk for at Det Konservative Folkeparti er enige i.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Jeg stillede sundhedsministeren et par konkrete spørgsmål, som jeg faktisk gerne ville have svar på, og hvis ministeren ikke skulle kunne svare på i hvert fald det ene, det mest præcise spørgsmål, vil jeg selvfølgelig sætte pris på at få svaret skriftligt.

Det, jeg spurgte om, var, hvad ministeren havde gjort for at få Rigshospitalet til at oplyse, hvad problemet var med hensyn til de lokalemæssige forhold, som gjorde, at man på nog-

le områder ikke kunne have adskilte lokaler til rygere og ikkerygere. Ministeren sagde, at han ville spørge Rigshospitalet, hvad man gjorde for at afhjælpe disse problemer.

Det andet, jeg gerne vil spørge om, er med hensyn til § 7 i lovforslaget, for jeg er bekymret for, at man faktisk trækker det meste af det, man har foreslået, i land igen, når man siger, at tobaksrygning undtagelsesvis kan tillades, hvor der er særlige hensyn, der taler mod et forbud mod tobaksrygning, og hvor det kan ske, uden at andre ufrivilligt generes deraf. Det er da i sig selv meget fint, men jeg ville gerne have lidt konkrete eksempler, så vi kan se, hvor meget ministeren egentlig trækker i land igen med § 7. Det synes jeg ville være fint at vide lidt mere præcist.

Arne Melchior (CD):

Jeg vil gerne med tak kvittere for en række af de indlæg, jeg har haft lejlighed til at påhøre, herunder hr. Jørgen Winthers faglige og instruktive indlæg. Også fru Dorit Myltoft synes jeg var inde på en række gode ting, som jeg kan tilslutte mig, bl.a. det helhjertet at gå ind for røgfri miljøer. Det fremgik vist også nogenlunde af min tale. Jeg kan også som sædvanlig, kan jeg næsten sige, tilslutte mig fru Inger Stilling Pedersens tale. Fru Dorit Myltoft talte om valgfrihed, og fru Inger Stilling Pedersen talte om frihed, og på det kan jeg medunderskrive. Fru Inger Stilling Pedersen talte også om, at vi er kommet langt mange steder bl.a. her i Folketinget; også her er jeg helt enig.

Når så ministeren siger til mig, at der ikke er tale om forbud nu og derfor ingen modsætning er til, hvad ministeren sagde for 14 dage siden, vil jeg dog have lov at citere § 3:

»Tobaksrygning er ikke tilladt«

Dér mener jeg altså, at der kunne lige så godt kunne have stået: Tobaksrygning er forbudt. Nu står der altså:

»Tobaksrygning er ikke tilladt under møder i den statslige forvaltning, herunder møder i offentlige råd, nævn og kommissioner, medmindre samtlige mødedeltagere er enige om at tillade tobaksrygning.«

Der kan jo godt være 100 eller 200 mennesker i sådan et lokale, og så vil der altid være én, der siger nej. Så jeg betragter altså dette som et forbud.